

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

ALL PHOTOS COURTESY OF DƯƠNG MINH LỘC

Họa sĩ từ vô thần sang tín thần:

‘Thần và Phật thực sự tồn tại’

‘Nghệ sĩ phải là người biết tu dưỡng đạo đức.’

EPOCH TIMES STAFFS

Từng là một người vô Thần, nhưng giờ đây các tác phẩm của một họa sĩ trẻ từng đoạt giải thưởng, lại xoay quanh đức tin: Miêu tả về thiên giới và thừa nhận sự tồn tại của Thần. Những đề tài sáng tác gây ấn tượng của anh nêu lên sự tương phản giữa đức hạnh và thói xấu hướng người xem đến thiện niệm và lòng khoan dung.

Anh Dương Minh Lộc là một họa sĩ vẽ minh họa kỹ thuật số sinh ra và lớn lên tại Sài Gòn, Việt Nam.

Kể từ lúc còn đi học, anh Lộc đã say mê nghệ thuật thời kỳ Phục hưng, đặc biệt là hội họa. Quay về truyền thống và tôn vinh lễ phải là những chủ đề cốt lõi trong các tác phẩm của anh. Anh tin rằng, những nghệ sĩ chân chính có thể khơi dậy niềm khát khao hướng thiện thuần khiết ở người khác – và để đạt được điều này, những người nghệ sĩ luôn phải lưu tâm rằng ý niệm của họ sẽ ảnh hưởng đến tác phẩm như thế nào.

Anh chia sẻ với The Epoch Times rằng, “Các giá trị truyền thống không chỉ thể hiện trên bề mặt một tác phẩm, mà còn thể hiện trong quá trình tạo ra tác phẩm ấy.”

Anh Lộc nói thêm: “Người họa sĩ suy nghĩ những gì khi tạo nên tác phẩm? Họ nghĩ đến lợi ích mà họ đạt được hay là những điều có ý nghĩa cao cả hơn? Thế giới trong tác phẩm của họ có khiến

“**Tôi thành tâm kính ngưỡng Thần Phật. Tôi tôn kính các ngài vì tôi biết các ngài thực sự tồn tại và luôn bảo hộ con người.**

Họa sĩ Dương Minh Lộc

Ảnh trên cùng: Bức tranh “Đoàn Nhạc Thiên Guo”. Từ Thiên Guo có nghĩa là Vùng đất Thần thánh trong Hoa ngữ.

Ảnh giữa: Họa sĩ minh họa kỹ thuật số Dương Minh Lộc

Ảnh dưới, phải: “Tháp Đèn Đón Tương Lai”: Bức tranh vẽ một nhóm trẻ em đang cầm hoa sen Pháp Luân Công. Trên hoa sen có dòng chữ “Chân,Thiện,Nhân là Tốt.”

người xem cảm thấy an hòa hơn không? Một người nghệ sĩ phải là người xem trọng việc tu dưỡng đạo đức, vì mọi ý niệm của họ trong cuộc sống đều có thể phản ánh vào bức tranh, và người xem có thể cảm nhận được thể giới nội tâm của họ.”

“Cuộc sống cần hướng đến sự sung túc và dư dả, nhưng tinh thần luôn cần tìm về với những giá trị đạo đức căn bản nhất. Cũng giống như một bức tranh đẹp: biểu hiện bên ngoài có thể rất ấn tượng, nhưng nội tâm của người nghệ sĩ phải tĩnh lặng và không có [những ý niệm bất hảo].”

Rèn luyện con đường

Niềm yêu thích của anh Lộc đối với thế giới nghệ thuật lớn dần ở trường học, khi lần đầu tiên anh nhìn thấy bức tranh “The Litta Madonna” (Đức Mẹ và Chúa Hài Đồng) của danh họa thời kỳ Phục hưng Leonardo da Vinci. Anh đã bị mê hoặc bởi kiệt tác này.

“Trong bức tranh ấy có điều gì đó lôi cuốn vượt xa hết thấy vẻ đẹp hiện thực – đó là một thực tại thiêng liêng,” anh nói. “Kể từ đó, tôi luôn ngưỡng mộ những bức tranh thời Phục hưng.”

Xem tiếp **trang 4**

THE EPOCH TIMES PHỎNG VẤN
KHÁN GIẢ XEM SHEN YUN

Shen Yun

là công ty biểu diễn nghệ thuật Trung Hoa cổ điển hàng đầu thế giới, có trụ sở đặt tại New York, với sứ mệnh hồi sinh và đem đến vẻ đẹp và sự mỹ hảo của 5,000 năm văn minh Trung Hoa trước thời cộng sản.

Vũ điệu dựa trên những câu chuyện và các bài hát của nghệ sĩ nói về tình yêu và lòng tốt. Các tiết mục đều rất cảm động. Điều quan trọng là ý nghĩa nhân văn mà Shen Yun đem đến.

Ông PARK JONG-HO, một nhà điều hành doanh nghiệp tại Busan, Hàn Quốc

[Thông điệp nói rằng] điều quan trọng là phải duy trì sự tồn tại của sinh mệnh và rằng chúng ta không phải chỉ là bùn đất và thân xác, rằng chúng ta là những linh hồn bao la, chúng ta là thần, và hãy ghi nhớ điều đó, chớ có quên. Hãy đối đãi cho phù hợp giữa tất cả chúng ta.

Bà LARA RIVERA, nghệ sĩ, Bilbao, Spain

Không có gì trong vũ trụ này tuyệt vời hơn con người, và đó là những gì thực sự được truyền đạt thông qua màn trình diễn.

Ông JASON JONES, nhà làm phim, Washington

The Epoch Times tự hào là một nhà tài trợ của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun. Chúng tôi đã đưa tin về phản hồi của khán giả từ những ngày đầu thành lập Shen Yun vào năm 2006.

Để biết thêm về các chương trình biểu diễn của Shen Yun, vui lòng truy cập ShenYun.com/tickets.

Nền tảng trực tuyến chào đón thế giới đến với Shen Yun

LEEHAİ LEMISH

Những khán giả yêu thích trải nghiệm Shen Yun không còn phải đợi cả năm dài để chờ Shen Yun quay trở lại nữa. Một nền tảng phát trực tuyến sôi động hiện đã mở ra một thế giới tích cực, lành mạnh, và tràn đầy vẻ đẹp nghệ thuật – cung cấp các tác phẩm của Shen Yun theo nhu cầu của khán giả.

Ra mắt năm 2021, nền tảng trực tuyến này mang tên Shen Yun Zuo Pin, tạm dịch là “Tác phẩm của Shen Yun”. Nền tảng hiện có hơn 600 video và còn nhiều hơn thế nữa, gồm cả các tiết mục vũ đạo được yêu thích trước đây từ kho lưu trữ của Shen Yun, những vở vũ kịch chưa từng ra mắt trước đây, các bản ghi âm và hòa nhạc của Dân nhạc Giao hưởng, các tiểu phẩm opera hoàn toàn là nguyên tác của Shen Yun, các video hướng dẫn và các lớp học do các nghệ sĩ chuyên nghiệp dẫn dắt, các chương trình ở hậu trường, những bộ phim ngắn, thanh nhạc, trích đoạn phỏng vấn, và video nổi bật với các ngôi sao của Shen Yun.

Trong nhiều năm, khán giả đã luôn mong mỏi có được những đĩa DVD của Shen Yun, nói rằng họ ước có thêm gì đó để có thể xem và đem về nhà. Nền tảng chuyên biệt dành cho tất cả các tác phẩm của Shen Yun này là lời hồi đáp cho mong ước đó, với nội dung dành cho nhiều đối tượng người xem – từ những người hâm mộ cuồng nhiệt và những người đam mê nghệ thuật cho đến trẻ em và những người có ước mơ được trở thành nghệ sĩ múa, ca sĩ, và nhạc công trong tương lai.

Tính theo số lượt xem, thì ba video phổ biến nhất cho đến nay là vở opera nguyên tác “The Stratagem” (Vương Doãn thì kẻ diệt trừ Đồng Trắc), màn giới thiệu các kỹ thuật vũ đạo tiết tấu nhanh Trình diễn Kỳ thuật Vũ đạo Shen Yun 2021, và tiểu phẩm vũ kịch “Dragon Gate Lodge” (Long môn Khách sạn hậu truyện).

“The Stratagem”

Được thu hình vào mùa thu năm 2022, “The Stratagem” (Vương Doãn thì kẻ diệt trừ Đồng Trắc) là một vở opera nguyên tác mang tính đột phá của Shen Yun. Lấy bối cảnh vào những ngày suy vong của triều đại nhà Hán, vở opera kể về một mỹ nhân kẻ được vận dụng một cách tuyệt diệu để diệt trừ kẻ bạo ngược.

“Đây không giống như kinh kịch mà mọi người thường liên tưởng như dân ca cổ truyền Trung Quốc,” nghệ sĩ Rachel Yu Ming Bastick, người thủ vai nữ chính Điều Thuyền, cho biết. “Vở opera này của Shen Yun rất dễ hiểu và mọi nhân vật được khắc họa rất rõ nét. Âm nhạc, lời ca, kịch bản, trang phục, phông nền, mọi thứ đều hoàn toàn là nguyên tác, cũng giống như chương trình biểu diễn Shen Yun thường niên của chúng tôi.”

Có nói: “Điều khiến vở opera này xem thú vị như vậy là vì nó hàm chứa nhiều thông tin và có rất nhiều giá trị được bao hàm cùng lúc trong đó – diễn xuất, thanh nhạc, và âm nhạc. Đó là cách độc đáo để khán giả tìm hiểu và hiểu được một câu chuyện một cách trực tiếp.”

Mặc dù hướng đến đối tượng khán giả trí thức hơn, nhưng “The Stratagem” cũng đã chứng tỏ là một tác phẩm nghệ thuật thu hút khán giả trẻ. Mới đây, một người cha đã chia sẻ rằng cậu con trai 4 tuổi của anh luôn chăm chú xem tác phẩm này nhiều lần đến nỗi thuộc lòng luôn vở nhạc kịch đó.

“Là người làm cha làm mẹ, chúng tôi luôn cố gắng tìm nội dung chất lượng cho các con mình xem,” người cha này viết. “Ở đây, chúng tôi có một nền tảng an toàn, nơi chúng tôi biết rằng con mình đang có được những thứ tốt cho chúng, vừa học hỏi lại vừa tận hưởng. Chúng tôi vô cùng biết ơn quý vị!”

Một cảnh trong tác phẩm nhạc kịch opera “The Stratagem” (Vương Doãn thì kẻ diệt trừ Đồng Trắc) của Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun.

Những pha nhào lộn trên không

Một video khác thuộc bộ ba video có nhiều lượt xem nhất trên Shen Yun Zuo Pin hiện nay là phần giới thiệu các kỹ thuật vũ đạo được ghi hình từ năm 2021. Đó là một video dài 15 phút ghi lại các động tác nhào lộn trên không, lật người, xoay người, những động tác bậc nhảy, và chuyển đổi đội hình ngoạn mục không ngừng. Các video giới thiệu này khiến người xem như được tiếp thêm động lực khi thường thức đến nỗi khó có thể xem video mà không muốn đứng dậy ngay để làm chủ động tác nào đó.

Trong một loạt video khác, “Giới thiệu Sơ lược Kỹ thuật Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển”, các nghệ sĩ múa chính của Shen Yun giới thiệu lần lượt các kỹ thuật này, chia sẻ cách họ được đào tạo, và những gì cần thiết để thực hiện các động tác đó một cách thiện nghệ. Loạt video này cho phép những người không phải là nghệ sĩ múa cũng hiểu được ngôn ngữ của vũ đạo Trung Hoa cổ điển.

Và còn nhiều hơn thế nữa dành cho những người yêu thích vũ đạo – các video ghi hình những kỹ kiểm tra mùa thi tuyển niên tại Đại học Phi Thiên và Học viện Nghệ thuật Phi Thiên, nơi các nghệ sĩ biểu diễn của Shen Yun được đào tạo, các video về cuộc thi vũ đạo, và một loạt video về các động tác huấn luyện căn bản. Và ngôi sao Shen Yun Angelia Wang có kênh video riêng của cô trên nền tảng này, được đặt tên một cách thích đáng là “Angelia Wang nói về vũ đạo”. Trong loạt video này, cô Vương đi sâu vào những chi tiết tinh tế của vũ đạo Trung Hoa cổ điển và cuộc sống của một nghệ sĩ múa chuyên nghiệp.

Những vở vũ kịch

“Long môn Khách sạn hậu truyện” là ví dụ điển hình về một số nội dung nhẹ nhàng hơn mà khán giả có thể tìm thấy trên Shen Yun Zuo Pin. Đây là một tiểu phẩm vũ kịch được sản xuất nhân dịp Tết Trung Thu kể lại một cách hài hước một giai đoạn trong lịch sử Trung Hoa. Lấy bối cảnh triều đại Bắc Ngụy, tiểu phẩm này thể hiện uy lực của đức tin của các hòa thượng Phật giáo; các chuyên càng thêm phần hấp dẫn nhờ hiệu quả của các hiệu ứng đặc biệt và các động tác hài hước.

Các video mới liên tục được đăng tải, nhưng trong số những video được đăng tải trước đó, thì khán giả có thể xem thấy các đạo cụ vũ đạo trở thành sinh mệnh sống, một màn trình diễn đen trắng mới của Charlie Chaplin, và một loạt các điệu múa dân tộc và dân gian, bao gồm cả Slovakia, Flamenco, và thậm chí là Điệu nhảy của Yêu tinh Phần Lan.

Các video ngắn khác bao gồm các màn khiêu vũ, và toàn bộ thủ viện cảnh quay hầu trường của “3 Chàng Ngự lâm”. Các nghệ sĩ múa Shen Yun William Li, Sam Pu, và Jisung Kim đã đăng hàng chục tập video với các chủ đề từ “Các tác phẩm nghệ sĩ múa Shen Yun đồng bộ hoàn

hảo với nhau” đến “Những thói quen kỳ lạ mà các nghệ sĩ múa thường có” cho đến “Một ngày trong cuộc đời của một nghệ sĩ múa Shen Yun”.

“Nhiều người đã xem các nghệ sĩ múa Shen Yun trên sân khấu, nhưng ít người biết cuộc sống của họ bên ngoài sân khấu như thế nào,” chàng lính ngự lâm Sam Pu nói. “Kênh của chúng tôi cung cấp góc nhìn vào trong cuộc sống của chúng tôi. Và nó rất phù hợp với Shen Yun Zuo Pin nói chung, bởi vì nền tảng này cung cấp nội dung âm nhạc Shen Yun và vũ đạo Trung Hoa cổ điển độc quyền mà không thể tìm thấy ở bất kỳ nơi nào khác trên web.”

Và anh ấy thích xem những video nào? “Tôi thực sự thích xem những tác phẩm Shen Yun thuở đầu. Đó là những tác phẩm đã thực sự truyền cảm hứng để tôi bắt đầu sự nghiệp múa khi tôi được xem trong rạp hát. Và cho đến tận hai năm trước, thì những vở diễn này vẫn còn là độc quyền đến nỗi quý vị sẽ không thể xem được dù cho quý vị có trả bao nhiêu tiền đi chăng nữa.”

Những người hâm mộ lâu năm sẽ nhớ lại Shen Yun ra mắt một sản phẩm hoàn toàn mới như thế nào mỗi năm. Khi chuyển lưu diễn kết thúc, tất cả những câu chuyện và tác phẩm vũ đạo đều biến mất – và biến mất mãi mãi. Nhưng đối với nghệ thuật của Shen Yun đã căn bản ghi lại mọi chương trình trong suốt quá trình lưu diễn, và giờ đây những tác phẩm này cũng đã được công bố rộng rãi.

Trong số 103 “Tác phẩm Shen Yun thuở đầu”, người ta có thể tìm thấy những tác phẩm được công chúng yêu thích như “Hòa thượng Tế Công bắt cóc cô dâu” (Chương trình năm 2009), “Vở Tống dã hồ” (Chương trình năm 2010), “Hoa mai nở” (Chương trình năm 2011), và “Linh danh trong triều Đường” (Chương trình năm 2014).

Bộ sưu tập âm nhạc, gồm cả các tác phẩm nguyên tác và những kiệt tác cổ điển do Dân nhạc Giao hưởng Shen Yun biên soạn, là một trụ cột chính khác của nền tảng phát trực tuyến này.

“Điểm nhấn của chương trình này là sự đa dạng, bởi vì sự tương phản của các tác phẩm âm nhạc khác nhau, những cảm xúc khác nhau được truyền tải và những thông điệp khác nhau dành cho khán giả,” nhạc trưởng lâu năm của Dân nhạc Giao hưởng Shen Yun Milen Nachev cho biết. “Chúng tôi không chỉ có những tác phẩm lớn của riêng mình được sáng tác đặc biệt dành riêng cho các tiết mục của Dân nhạc Giao hưởng Shen Yun, mà còn có những kiệt tác của Beethoven, Brahms, Tchaikovsky, Berlioz, Dvorak, vv.”

Các tác phẩm hầu tấu được diễn tấu bởi một danh sách đầy ấn tượng gồm các nhạc công trẻ tài năng của Shen Yun như Nika Zhang (Trưởng Tử Minh), Rachel Chen (Trần Đan Lôi), Catherine Zhang (Trương Như Ý), Davin Ma (Mã Đức Uy), và những nghệ sĩ khác. “Một mặt, nền tảng này có nội dung giải trí, bao gồm các video ghi hình chương trình vũ đạo của chúng tôi, Dân nhạc Giao hưởng, phim ngắn, vv.” ông Nachev nói. “Và mặt khác, quý vị có phương tiện giáo dục, gồm cả các cuộc phỏng vấn, các lớp học nâng cao, và huấn luyện vũ đạo. Nền tảng này rất phong phú.”

Để tìm hiểu thêm, mời quý vị truy cập: shenyuncreations.com.

Anh Leeshai Lemish là người dẫn chương trình của Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun và đã làm việc cho công ty kể từ năm 2006.

Minh Ngọc biên dịch

La Fontaine: Đức hạnh của một nhà thơ đăng trí

Sự mộc mạc đầy cuốn hút đã khiến “Truyện ngụ ngôn” không bị kiểm duyệt, từ triều đình của nhà Vua Mặt Trời đến những lớp văn học Pháp hiện đại

ANDREW BENSON BROWN

Người ta thường quen rằng học thuộc lòng là cách tốt nhất để nhớ. Trong nhiều thế kỷ, học sinh Anh quốc phải học và đọc thuộc lòng 20 dòng đầu tiên trong lời mở đầu khái quát về nhà thơ Geoffrey Chaucer trong cuốn “Truyện kể Canterbury”. Sau đó, điều này đã được loại bỏ. Bây giờ, đối với hầu hết mọi người, ông Chaucer đã gia nhập vào danh sách dài những cái tên mơ hồ sống trong một thời quá khứ nhạt nhòa.

Jean de La Fontaine – nhà viết truyện ngụ ngôn vĩ đại nhất kể từ sau thời của đại thi hào Aesop (người Hy Lạp, khoảng thế kỷ thứ 6 trước Công nguyên) – vẫn chưa phải chịu chung số phận bị lãng quên này. Đây là điều thật đáng mừng, tuy tôi vẫn có ý kiến khác. Cũng giống như không ai nói rằng một sinh viên môn lịch sử không thể nhớ các sự kiện là điều tốt, để trân trọng văn học cần có sự trợ giúp của trí nhớ. May mắn thay cho các học sinh Pháp, những câu thơ nhẹ nhàng của thi hào La Fontaine khiến nhiệm vụ ghi nhớ chỉ là “cực hình” nho nhỏ.

Vị thiên tài chất phác

Sinh năm 1621, nhà thơ La Fontaine sống trong thời đại của vua Louis XIV, một thời kỳ tương tự như thời đại nữ hoàng Elizabeth với sự phong phú của các tác phẩm thơ và kịch. Ông được những người quen biết mô tả bằng những từ như “lịch thiệp” và “hay đăng trí”. Theo lời vợ ông, Fontaine thường quen rằng mình đã kết hôn. Một lần, ông cố gắng nhận ra một khuôn mặt quen thuộc tại một bữa tiệc – hóa ra đó lại là con trai của ông. Một lần khác, ông đến thăm nhà một người bạn cũ. Nhà thơ La Fontaine bất chợt bàng hoàng khi biết người bạn mình đã qua đời sáu tháng trước, để rồi mới sức nhớ ra rằng mình cũng đã dự đám tang bạn.

Sự ngây thơ của La Fontaine cũng tệ như sự đáng yêu của ông vậy. Ông đã từng thách đấu tay đôi với một người đàn ông, không phải vì một mối hận thù cá nhân mà vì ông nghĩ đó là một tục lệ đương nhiên.

“Tôi muốn thách đấu với anh bởi vì tôi được báo là phải làm vậy,” ông nói.

Khi ông rút kiếm ra, đối thủ đã đánh bật kiếm ra khỏi tay ông chỉ với một đường kiếm. La Fontaine lảng tu sau đó đã thuyết phục người đàn ông ăn sáng với mình thay vì hạ gục ông, và rồi họ cùng nhau rời đi.

Cách cư xử đáng yêu của ông dường như luôn giúp ông thoát khỏi những tình huống khó khăn. Điều này đặc biệt trở nên hữu ích; sau khi xuất bản sáu cuốn sách đầu tiên của bộ “Fable” (Truyện ngụ ngôn) vào năm 1668, vì luật sư thuộc tầng lớp trung lưu này đã được nhận vào nhóm cầm đầu của Vua Mặt Trời (Louis XIV).

Tập thơ “Truyện Ngụ Ngôn”

Nhà thơ La Fontaine đã phỏng theo những câu chuyện của những nhà viết ngụ ngôn vĩ đại trong lịch sử – đặc biệt là thi hào Aesop và nhà văn người Phạn là ông Bidpai – ông cũng sáng tác ra những câu chuyện của riêng mình. Sự đối mới của ông là viết bằng thơ thay vì văn xuôi, đưa kỹ thuật này thành một loại hình nghệ thuật cao.

Cuốn hút, duyên dáng, và hóm hỉnh, những câu chuyện ngụ ngôn chuyển tải sự giản dị tự nhiên phản ánh tính cách của chính La Fontaine. Nhiều câu chuyện nói về một con thú ngây thơ bị một con thú xảo quyệt hoặc mạnh mẽ hơn lợi dụng. Tuy nhiên, trong thế giới hư cấu này, những phán đoán sai lầm khó nhận được sự dung thứ hơn là ngoài đời, xét theo hiểu biết của La Fontaine, và các động vật [trong chuyện] thường phải gánh chịu những hậu quả sống còn. Chính xác thì đặc điểm tính cách nào nên bị phê phán – sự ngây thơ vụng dại hay sự tàn nhẫn độc ác — điều này tùy thuộc vào sự diễn giải của mỗi người.

Ông Jean de La Fontaine, một trong những nhà thơ Pháp được đọc nhiều nhất trong thế kỷ 17.

Sau khi xuất bản tập thơ “Truyện ngụ ngôn”, ông La Fontaine được mời dùng bữa với nhà vua trẻ Louis XIV. Đức vua ban thưởng cho ông một vị

tiền, thế mà ông lại để quên vị tiền trên chiếc xe ngựa đưa ông về nhà. Cho dù là hào phóng, nhà vua vẫn không thích thơ của La Fontaine. Bản chất tự nhiên của thơ ông tương phản với phong cách giả tạo của các nhà thơ hoàng gia đang thịnh hành vào thời điểm đó. Và không giống như những kẻ xu nịnh chỉ biết tung hô danh giá và đóng ý chia sẻ mọi thứ với nhau. Một ngày nọ, “cô dế” bắt được một con huơu trong lưới của mình và báo tin cho cả nhóm. Chúng tế tựu lại và sự tử tử là kẻ quyết định:

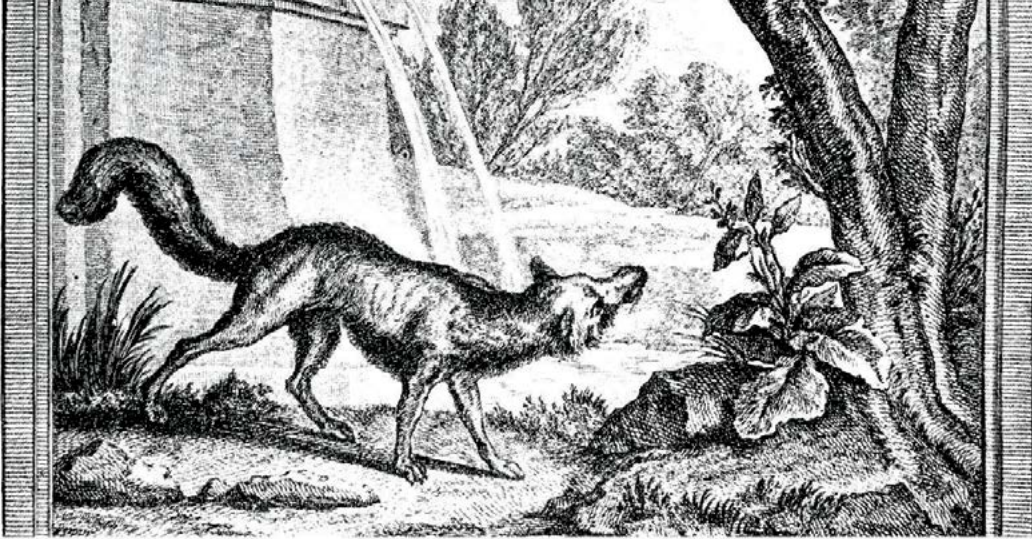
“Và rồi, tụ tập đủ đông
Sự rằng, phân nó thành ra bốn phần”

Đối với phần đầu tiên trên mặt đất, sư tử chiếm lấy vì nó là chúa tể:

“Ta trịnh trọng tự thường ta
Thịt một phần tư, bởi danh Mạnh Sư
Một lời đem pha, ta cũng không tha.”

Sau đó, con sư tử tự chia cho mình phần thịt thứ hai và thứ ba, biểu dương cho sự dũng cảm và sức mạnh vượt trội của mình. “Đứa nào dám chạm phần chót
Bầy cũng đừng hòng sống sót!”

Không có câu châm ngôn tổng kết, không có bài học đạo đức nào. Truyện ngụ ngôn, với những chi tiết tế nhị (chẳng hạn như những con vật nghe lời dù đó đều là giống cái), tự nó đã nói lên thông điệp đằng sau. Người ta cho rằng vua Louis đã làm nước Pháp suy kiệt với các dự án xây dựng xa hoa và các cuộc chiến tranh tốn kém với ngoại quốc, đồng thời là một người trăng hoa có tiếng – điều đó thật khiến người ta muốn về ra để so sánh. Nhà thơ La Fontaine biết rằng công khai chỉ trích nhà vua sẽ bị quả trách trực tiếp. Vài năm trước đó, vua Louis đã bỏ tù bộ trưởng ngân khố của mình, ông Nicolas Fouquet, người bảo trợ đầu tiên của La Fontaine, chủ yếu là vì cung điện mà

“Truyện ngụ ngôn” của nhà thơ Jean de La Fontaine có hơn 200 truyện ngụ ngôn gốc và chuyển thể, thể hiện sáu sắc những nhược điểm của bản chất con người, đạo đức, và xã hội.

ông Fouquet xây dựng cho mình sánh ngang ngửa với sự xa hoa quyền thế của cung điện Versailles. Nhà vua cũng đã tống giam một trong những người bạn thân nhất của ông La Fontaine vào nhà ngục Bastille.

Một câu chuyện ngụ ngôn khác, “Sói và Cừu”, nhẹ nhàng chế giễu sự độc đoán của quyền lực tuyệt đối. Câu chuyện mở đầu bằng:

“Chân lý xưa nay luôn thuộc về kẻ mạnh
Tôi sẽ chứng minh lập tức chằm ngôn.”

Một chú cừu bị một con sói xám bám theo vì dám uống nước từ dòng suối của nó. Chú cừu trong cơn khát cầu xin sự tha thứ. Sau đó, sói xám buộc tội cừu ta về những lỗi lầm khác trước khi đồ lỗi cho tất cả các loài cừu vì đã khiến việc sinh tồn của sói trở nên khó khăn:

“Thế là sói cắp chú cừu
Vào rừng sâu để ăn thịt
Chẳng cần nghe lý lẽ thật hơn.”

Lòng trắc ẩn cho sinh vật nhỏ bé

Trái ngược với những động vật ăn thịt quyền uy, nhà thơ La Fontaine luôn miêu tả những sinh vật nhỏ bé với lòng trắc ẩn. Trong truyện ngụ ngôn này, đức hạnh luôn được đền đáp. Trong truyện “Cây sồi và cây sậy”, một cái cây rủ lòng xót thương cho một ngọn cỏ vì sự bé nhỏ của nó:

“... Chút xiu gió tình cờ phả phất
Khiến mặt nước lăn tăn xao động
Đã khiến anh phải cúi đầu;
Còn tôi đây, hùng vĩ tựa đỉnh Kavkaz
Không chỉ thách thức ánh dương, mà còn hiện ngai trước muôn trùng bão tố
Cái anh gọi là cuồng phong, đối với tôi chỉ là cơn gió nhẹ”

Cây sậy trả lời rằng tuy nó có đáng người uốn cong, nhưng không bao giờ gãy, và cây sồi nên cần trọng hơn. Cùng lúc cây sậy nói, một cơn bão nổi lên cùng với gió mạnh.

“Đến nỗi nhổ bật cả rễ cây, đầu chạm đến trời mây

Chấn trước vào mảnh đất Diêm Vương.”

Câu chuyện này và ngôn ngữ liên quan đã quá nổi tiếng, nhưng cách diễn đạt nguyên gốc của nhà thơ La Fontaine mang đến chất cổ điển, văn gợi cảm giác tươi mới đầu cho câu chuyện đã quá quen thuộc.

Sau khi vua Louis bỏ tù ông Fouquet, nhà thơ La Fontaine thậm chí còn có được nhiều hơn nhà bảo trợ hào phóng và thân thiết với hoàng gia. Vào 30 năm cuối đời, ông có thể thanh thoi lo đáng mà không cần lo lắng đến những mối bận tâm thế tục nào. Sự lịch thiệp trong xã hội và nét chất phác đầy thú vị đã cứu ông không bị sự bất mãn của nhà vua, và vua Louis đã cho phép La Fontaine đưa ra những lời chỉ trích ẩn ý đối với quyền lực hoàng gia mà không bị trừng phạt.

Không có gì lạ khi các nhà tư tưởng quá bận tâm với các ý tưởng đến mức không hề chú tâm đến những gì họ đang làm. Mặc dù không chú ý đến môi trường xung quanh sát bên họ, nhưng những người “mơ mộng” này tập trung cao độ vào các dự án và mục tiêu trong tâm trí, họ cống hiến cho nghệ thuật tương đương với sự cống hiến của những người “thực dụng” trong thế giới hiện thực. Và hóa ra, một La Fontaine mơ mộng, chẳng quan tâm gì đến những việc hàng ngày của mình, lại là một người có thể quan sát bản chất con người sâu sắc hơn hết thấy những người chỉ trích ông.

Ông Andrew Benson Brown là nhà thơ tại Missouri, kỹ giả, giảng dạy về viết lách. Ông là biên tập viên tại Bard Owl Publishing and Communications và là tác giả của tập thơ “Legends of Liberty”, một tập thơ sử thi về cuộc Cách mạng Mỹ.

Hữu Minh biên dịch

Từ trái qua phải - trên xuống dưới: Một vị Phật đang cầm trên tay một cuộn giấy thiêng có các Hán tự 誓約 (shiyuē), nghĩa là “thệ ước”. Trong văn hóa phương Đông, tất cả sinh mệnh đều phải khao khát tìm kiếm mục đích sống của mình, điều này liên quan mật thiết đến việc hoàn thành những thệ ước thiêng liêng mà họ đã lập ra với Thần Phật trước khi được sinh ra; Một phần bức tranh “Lựa Chọn Cửa Tương Lai”; Diêm Vương ngồi trên đám mây xác nhận các phán xét dựa trên số ghi chép và các bằng chứng được đưa đến. Bên dưới là con rồng đỏ tà ác, đại diện cho chủ nghĩa cộng sản và những tội ác của nó trên toàn thế giới, và quỷ âm ty đang sẵn sàng trừng phạt nó trong địa ngục; “Bóng ma của chủ nghĩa cộng sản đang thống trị thế giới chúng ta”; Anh Lộc vẽ bức tranh này cho một sự kiện tại Cộng hòa Czech để ra mắt cuốn sách “Ma quỷ đang thống trị thế giới chúng ta”.

Họa sĩ từ vô thần sang tín thần: ‘Thần và Phật thực sự tồn tại’

‘Nghệ sĩ phải là người biết tu dưỡng đạo đức.’

Tiếp theo từ trang 1

Ở trường đại học, anh Lộc chọn ngành thiết kế nội thất và thực sự yêu thích các lớp nghệ thuật. Ngoài giờ học, anh làm phụ tá cho một họa sĩ, người đã dạy anh nhiều điều về hội họa. Sau khi tốt nghiệp, anh Lộc bắt đầu sự nghiệp vẽ tranh minh họa kỹ thuật số. Hiện nay anh làm việc trong lĩnh vực quảng cáo và chủ yếu vẽ tranh kỹ thuật số.

Một trong những tác phẩm nổi tiếng nhất của anh là bức tranh mang tên “Tâm Bất Động” đã nhận được giải thưởng “Nhân loại và Văn hóa” trong Cuộc thi Tranh sơn dầu năm 2019 do Đài truyền hình NTD tổ chức.

Bức tranh thể hiện một bé gái vững chãi đang tĩnh lặng thiền định, em được bao bọc trong ánh sáng vàng rực rỡ. Mỗi nguy đang rình rập được thể hiện dưới hình dạng của những con sói hung dữ và đói khát, nhưng chúng không thể khuất phục được ý chí kiên định của em. Cô bé tượng trưng cho sức mạnh nội tâm thuần khiết và lòng trắc ẩn bao dung – điều chỉ tỏa sáng khi một người đối mặt với những nghịch cảnh của cuộc đời bằng trái tim kiên định và ý chí vững vàng.

Anh Lộc cho biết, bức tranh này đã nhận được phản hồi tích cực từ người

Anh Lộc đang thực hành bài tọa thiền của Pháp Luân Công.

xem khắp các nền văn hóa khác nhau; phần lớn họ chia sẻ rằng bức tranh đem lại cho họ một “cảm giác an hòa”. Những người khác nói rằng họ cảm thấy “năng lượng thuần chính” phát ra từ bức tranh này.

“Có lẽ đó là sứ mệnh của bức tranh này,” anh nói.

‘Thần và Phật thực sự tồn tại’

Trước đây là một người vô thần, anh Lộc bày tỏ anh từng là một trong vô số người kiêu ngạo cho rằng Đức Phật chỉ là một “nhà thông thái đã tạo ra triết lý cho một cuộc sống hạnh phúc.”

Một ngày nọ, khi anh đến thư viện của một ngôi chùa để tìm một bộ phim cho người bạn, anh đã trải nghiệm điều kỳ lạ khiến anh phải đặt câu hỏi về sự tồn tại của Thần Phật.

“Khi tôi đang tìm kiếm bộ phim trong thư viện thì một chồng đĩa DVD bất ngờ rơi trúng đầu tôi và tiếng cười của nhiều người vang lên, dù lúc đó thư viện rất vắng vẻ,” anh kể. “Khi ấy một câu hỏi lóe lên trong tôi: “Thần Phật có thật không?””

Nhờ lại những quan niệm độc hại của chủ nghĩa vô thần đã được gột rửa khỏi tâm trí anh như thế nào, anh Lộc cho biết, một số người bạn của anh ở Việt Nam đã từng nói về môn tu luyện tinh

Từ trái qua phải - trên xuống dưới: “Tâm Bất Động”: Bức tranh nhận giải “Nhân loại và Văn hóa” trong cuộc thi Tranh sơn dầu năm 2019 do Đài truyền hình NTD tổ chức; Dựa trên một câu chuyện có thật, bức tranh “Hẹn Me Trên Kia” vẽ cảnh một người mẹ đang bị tra tấn vì đức tin vào Pháp Luân Công, trong khi linh hồn cậu con trai mới một tháng tuổi của cô, đứa bé đã bị những cai ngục Trung Cộng sát hại, đang bay phía trên và khích lệ người mẹ hãy luôn vững vàng; “Đường Về”: Một phần của bức tranh anh Lộc đang thực hiện.

thần Pháp Luân Công (hay còn gọi là Pháp Luân Đại Pháp), một môn thiền định và cải thiện thân tâm cổ xưa bắt nguồn từ truyền thống Phật gia. Kỳ lạ là, Pháp Luân Công đang phát triển mạnh mẽ ở Việt Nam – một quốc gia cộng sản – trong khi môn tu luyện này phải đối mặt với cuộc bức hại chưa từng có ở đất nước cộng sản lần bang Trung Quốc kể từ năm 1999.

Vì hiếu kỳ, anh Lộc đã mượn cuốn sách “Chuyến Pháp Luân” – cuốn sách chính của môn tu luyện tâm linh này, từ một người bạn của anh để đọc.

“Tôi thấy những điều viết trong sách rất khoa học, giải thích một số hiện tượng tâm linh theo một cách rất dễ hiểu,” anh nói. “Tôi nhận ra rằng Thần và Phật thực sự tồn tại, và sự tồn tại của họ là có căn cứ khoa học chứ không phải do trí tưởng tượng của con người tạo ra.”

“Bây giờ tôi thành tâm kính ngưỡng Thần Phật. Tôi tôn kính các ngài vì tôi biết các ngài thực sự tồn tại và luôn bảo hộ con người.”

Anh cho biết, những nguyên lý được giảng giải chi tiết trong cuốn sách đó cũng đã trả lời cho nhiều câu hỏi của anh, và giúp anh sống một cuộc đời đức hạnh.

“Tôi luôn thấy hạnh phúc đời người rất ngắn ngủi, và tôi tự hỏi liệu có một thứ hạnh phúc vĩnh hằng hay không,” anh nói. “Sau khi đọc sách Chuyến Pháp Luân, tôi hiểu rằng hạnh phúc vĩnh hằng chỉ có thể đạt được khi một người tuân theo nguyên lý của vũ trụ: Chân, Thiện, Nhẫn.”

“Pháp Luân Công đã cho tôi niềm tin rằng chỉ cần tôi điều chỉnh suy nghĩ và hành động của mình theo ‘Chân, Thiện, Nhẫn’ thì bất cứ điều gì tôi đáng được có sẽ quay trở lại với tôi, theo những cách khác nhau. Khi bạn hiểu được cách cuộc sống vận hành, bạn

sẽ cảm thấy hạnh phúc ngay cả trong những hoàn cảnh trắc trở.”

Nói về cuộc bức hại đức tin đang diễn ra, anh Lộc cho biết cuộc đàn áp Pháp Luân Công hiện đã vượt ra khỏi biên giới Trung Quốc, “trở thành một cuộc khảo nghiệm lương tâm đối với người dân trên toàn thế giới.”

“Dù bạn ở quốc gia nào, màu da, hay tôn giáo nào... cũng khó có thể im lặng trước một tội ác như vậy,” anh nói.

Truyền cảm hứng về Đạo đức và Sự thật

Người thanh niên trí thức này tin rằng việc giữ gìn các giá trị truyền thống và đạo đức trong cuộc sống thường nhật là bí quyết chắc chắn để đạt được những thành công lâu dài và có ý nghĩa cao cả hơn.

Việc nuôi dưỡng những đức tính cần thiết như nghĩ cho người khác trước, bảo trì một tâm thái tĩnh lặng và tử bi, đã trở thành nền tảng cho mọi việc mà anh Lộc làm. Anh nói rằng khi tâm trí thuần tịnh, nguồn cảm hứng sẽ tuôn trào một cách dễ dàng, giống như một nguồn nước vĩnh hằng.

“Tôi luôn thấy hạnh phúc đời người rất ngắn ngủi, và tôi tự hỏi liệu có một thứ hạnh phúc vĩnh hằng hay không,” anh nói. “Sau khi đọc sách Chuyến Pháp Luân, tôi hiểu rằng hạnh phúc vĩnh hằng chỉ có thể đạt được khi một người tuân theo nguyên lý của vũ trụ: Chân, Thiện, Nhẫn.”

“Niềm vui có được từ sự ích kỷ rất ngắn ngủi. Vì vậy, nếu bạn vẽ với những suy nghĩ như vậy, bạn sẽ sớm cảm thấy mất cảm hứng.

“Trong cuộc sống hiện đại, tôi cũng thấy có rất nhiều bộ phim, các lớp học, các doanh nghiệp, và nhiều người nổi tiếng, dạy mọi người cách làm việc thông minh để thành công nhanh

Một bức tranh vẽ các tù nhân đang nhìn một cách thần phục một học viên Pháp Luân Công bị đánh đập tàn nhẫn nhưng vẫn ngồi đá toạ, khi cô bị giam giữ trong một nhà tù Trung Quốc vì không từ bỏ đức tin của mình.

Bức tranh có nhan đề “Không Nói Nên Lờ” mô tả một học viên Pháp Luân Công đang đọc quyển “Chuyến Pháp Luân”, đến nay cuốn sách này đã được dịch ra hơn 40 ngôn ngữ.

chóng. Tuy nhiên, tôi cũng thấy rằng những người thành công vững chắc luôn là những người theo đuổi những đức hạnh truyền thống như kiên nhẫn, trung thực, và khoan dung.”

Là một họa sĩ, anh Lộc nhấn mạnh rằng việc tôn vinh giá trị đạo đức trong thế giới sáng tạo có ý nghĩa sâu sắc. “Một bức tranh nên nhắc nhở mọi người về các giá trị đạo đức truyền thống,” anh nói, và chia sẻ thêm rằng thông qua những bức tranh như vậy, mọi người sẽ “khơi gợi thiện căn của mọi người và giúp họ có đức tin vào Thần.”

Anh Lộc đã có trải nghiệm thực tế khi những ý tưởng đầy cảm hứng của mình được Thần Phật chỉ dẫn. Anh nói rằng bất cứ khi nào anh nghĩ đến việc dùng bức tranh như một phương tiện để chuyển tải các giá trị chân chính hoặc sự tồn tại của các vị Thần, thì các ý tưởng đó lại lóe lên trong đầu anh và như đang “đội để được anh vẽ ra.”

“Tôi cho rằng, hội họa như một cánh cửa kết nối người xem với các thế giới khác. Tất nhiên, có thiên phú và cũng có thể gọi là may mắn,” anh nói. “Những thứ xấu xa cũng muốn được tôi vẽ ra. Vì vậy, tôi phải thanh tịnh và loại bỏ những tư tưởng dục vọng. Nếu tôi vẽ để trở nên giàu có hoặc nổi tiếng, rất có thể tôi đang dẫn người xem đến những thế giới của sự hủy diệt, và nghệ thuật của tôi sẽ sớm đi vào bể tắc.”

“Vì vậy, trước khi quyết định vẽ một bức tranh, tôi thường trải nghiệm thế giới ấy bằng trí tưởng tượng của mình. Nếu thế giới đó khiến tôi xúc động, thì tôi sẽ quyết định chia sẻ thế giới đó với một người thông qua bức tranh này.”

Chi Lan biên dịch

CATIA SCARPELLI

GUIDO COZZI

CATIA SCARPELLI

(Từ trái qua phải, trên xuống dưới) Xưởng Scarpelli Mosaici chỉ cách Nhà thờ Duomo nổi tiếng một đoạn ngắn. Trong ảnh, Nhà thờ Duomo được khắc họa trong một bức tranh đá quý commesso của tác giả Renzo Scarpelli. Tác phẩm "Storm" (Cơn bão), của tác giả Leonardo Scarpelli; Bức tranh đá quý của nghệ sĩ Renzo Scarpelli về khung cảnh đồng quê nước Ý.

CHỈ CÓ TẠI FLORENCE

Tranh khảm đá quý thủ công

Tình yêu bất tận của gia đình Scarpelli đối với tranh khảm đá quý truyền thống

LORRAINE FERRIER

Bất kỳ ai ghé thăm xưởng Scarpelli Mosaici ở thành phố Florence, nước Ý, đều được nghe kể về “commesso Fiorentino” hay còn gọi là tranh khảm đá quý Florence.

Trong một cuộc phỏng vấn qua điện thoại, cô Catia Scarpelli, giám đốc tiếp thị và thương mại của hãng Scarpelli Mosaici cho biết: “Đó là cả một khoản đầu tư lớn nhưng cũng là sứ mệnh của chúng tôi, để giúp nhiều người hiểu rõ về loại hình nghệ thuật đặc biệt chỉ có thể tìm thấy tại thành phố Florence này.”

Điều đáng ngạc nhiên là khoảng 90% đến 95% khách hàng của hãng Scarpelli là người Mỹ. “Những vị khách Mỹ quốc này đến thành phố Florence để tìm hiểu về lịch sử và truyền thống,” cô Catia chia sẻ. Và họ có thể tìm thấy cả hai điều đó tại xưởng Scarpelli Mosaici.

Những nghệ nhân của hãng Scarpelli Mosaici đã cho ra đời những bức tranh khảm đá quý vô cùng rực rỡ. Những hình ảnh sống động, đẹp như tranh vẽ – mà một họa sĩ cầm thấy khó diễn tả được bằng cọ vẽ – lại lung linh rực rỡ qua những mảnh đá ghép.

Khác với tranh khảm đá mosaic La Mã thường dùng những miếng đá hình vuông hoặc hình chữ nhật xếp khít với nhau để tạo nên hình ảnh, tranh khảm commesso dùng đá bán quý, một số được lấy từ vùng đất Tuscany; chúng được cắt thành những hình dạng và kích cỡ khác nhau để ghép thành một bức tranh – và không hề sử dụng bất kỳ sơn hay bột màu nào.

Thiên nhiên cung cấp một bảng màu rất đa dạng. Các sắc độ bên trong từng viên đá chỉ dẫn cho người nghệ sĩ biết rõ đâu là vị trí cần đặt vào trong bức tranh. Cô Catia chia sẻ, một nghệ nhân có thể mất một tuần, hoặc thậm chí là một vài tháng, để có thể tìm ra

viên đá lý tưởng có màu và sắc độ phù hợp cho một bức tranh cụ thể nào đó.

Kỹ thuật làm tranh đá quý Fiorentino commesso xuất hiện từ thời kỳ Phục Hưng. Tác phẩm đầu tiên của loại tranh này được ghi nhận vào cuối thế kỷ thứ 14; tuy nhiên, mãi cho đến tận thế kỷ 16, kỹ thuật này mới trở nên phổ biến nhờ vào gia tộc Medici. Đầu tiên, vị đại công tước thứ hai của vùng Tuscany, ông Francesco I, đã ủy thác cho một họa sĩ người Ý theo trường phái kiểu cách (mannerist) chế tác một bức tranh đá quý, hay còn gọi là “pittura di pietra”. Sau đó vào năm 1588, ông Ferdinand I, đại công tước thứ ba của Tuscany, đã mở ra một xưởng đá quý (Opificio delle Pietre Dure) chuyên để chế tác tranh commesso này.

Vào thế kỷ thứ 17, hầu hết các bức tranh khảm đá của xưởng Opificio delle Pietre Dure được sản xuất cho các nhà nguyện tang lễ của gia tộc Medici tại nhà thờ San Lorenzo. Các nghệ sĩ của Florence được các gia đình hoàng gia trên khắp lục địa Âu Châu chiêu mộ khi tranh đá quý commesso trở nên phổ biến vào thế kỷ 18.

Đến với nghệ thuật Commesso một cách tinh cờ

Cha của cô Catia, ông Renzo, là một trong số ít những bậc thầy thủ công vẫn đang chế tác tranh đá quý commesso ở thành phố Florence. Tuy nhiên ông đến với loại hình nghệ thuật này một cách hoàn toàn tình cờ.

Năm ông 13 tuổi, ông đã nhận ra rằng việc học tập ở trường không phù hợp với mình. Ông cũng không biết chính xác là ông sẽ làm nghề gì, nhưng bất kể đó là gì, thì nhất định phải được làm từ chính đôi bàn tay của ông.

Vào một ngày nọ, ông ngẫu nhiên gặp một nghệ nhân bậc thầy đang đứng trước cửa xưởng chế tác của mình. Tò mò, ông Renzo đã hỏi rằng liệu ông có thể quay trở lại thường xuyên hơn để thể vào bên trong xem thử họ đang làm

SCARPELLI ARCHIVE

Tác phẩm "Friends" (Những người bạn) của tác giả Leonardo Scarpelli.

gì hay không. Vốn có năng khiếu nghệ thuật và đã bị các bức tranh đá quý commesso cuốn hút, ông Renzo đã hỏi người nghệ nhân này rằng liệu ông có thể quay trở lại thường xuyên hơn để học hỏi không. Người thầy đó đã đồng

ý nhưng bảo ông hãy mời cha của mình đến xưởng để bàn về việc học nghệ.

Tuy nhiên, cha của ông Renzo đã không hài lòng nói: “Con muốn trở thành nghệ sĩ sao! Rồi con sẽ không bao giờ nhìn thấy mặt con của mình,”

GUIDO COZZI

Tìm kiếm những mẫu đá phù hợp tại vùng Tuscany để chế tác tranh đá quý Florence.

GUIDO COZZI

Gia đình Scarpelli, (từ trái qua phải): Ông Rezo, cô Catia, bà Gabriella, và anh Leonardo, tại xưởng của họ ở thành phố Florence, nước Ý.

GUIDO COZZI

Ông Renzo Scarpelli sử dụng một chiếc cưa vòng cung truyền thống để cắt những mẫu đá khảm.

ông nói. Tuy nhiên ông Renzo rất quá quyết về việc này, và chính nhiệt huyết chân thành của ông đã làm tan biến nỗi lo lắng của cha mình. Thậm chí ông Renzo đã làm thêm việc vào ban đêm tại một xưởng in để tự mình trang trải chi phí cho quá trình học tập mỹ thuật và trang trí tại một trường nghệ thuật chuyên nghiệp.

Sau nhiều năm làm việc tại xưởng, ông Renzo đã nói với thầy mình: “Con đã học nhiều về cắt đá, nhưng con lại chưa từng chế tác một bức tranh đá quý commesso nào.”

“Bây giờ con có thể sẵn sàng để tự lập rồi,” vị thầy của ông nói. “Con sẽ tìm ra con đường nghệ thuật của riêng mình trong chính xưởng của mình.” Và như vậy sau 11 năm học việc, ông Renzo đã rời khỏi xưởng của thầy mà không được trả một xu.

Ông đã mở xưởng đầu tiên của mình ở một thị trấn khác nhờ sự trợ giúp tài chính từ cha mẹ của bạn gái (người hiện tại là vợ của ông). Điều đó thật không dễ dàng; tuy nhiên vì đam mê, sự chăm chỉ của ông, cùng như niềm tin của gia đình dành cho ông, tất cả đều đã được đền đáp xứng đáng.

“Chúng tôi cần phải cảm ơn ông vì tất cả những gì ông đã làm trong khi không có chút tiền nào,” cô Catia nói. Năm, bảy ngày trong tuần, bạn đều có thể đến xem nghệ nhân làm việc tại xưởng Scarpelli Mosaici. “Đó không phải là một chương trình biểu diễn,” cô Catia giải thích. “Đó là công việc tự nhiên của chúng tôi, như cách mọi thứ từng diễn ra trong quá khứ,” cô nói. Đó là cách làm việc mà cô Catia tin rằng hầu như “đã biến mất ở cả thành phố Florence nói riêng và trên toàn thế giới nói chung.”

Xưởng chế tác truyền thống giữa trung tâm Florence

Hiện tại, xưởng Scarpelli Mosaici có thể được tìm thấy ngay tại trung tâm của thành phố Florence, bên cạnh Vương Cung Thánh Đường Nhà thờ Chính Tòa Đức Bà Ngân Hoa (Basilica of Santa Maria del Fiore), hay còn được gọi là Nhà thờ Duomo.

Hầu hết các doanh nghiệp đều chuyển ra khỏi thành phố Florence bởi vì chi phí quá cao. Bất chấp chi phí đắt đỏ, việc cả gia đình Scarpelli chuyển đến sống ở xưởng ngay tại trung tâm thành phố Florence là điều cần thiết, cô Catia nói. Đó là điều cần thiết để cha cô có thể thực hiện giấc mơ của ông: được một lần nữa làm việc giữa lòng thành phố Florence và gặp gỡ trực tiếp các khách hàng. Ông mong muốn mọi người đều có thể nhìn ngắm các thợ thủ công chế tác tranh đá quý commesso, như ông thuở xưa đã từng nhìn thấy khi còn là một cậu bé.

Ở thời kỳ Phục Hưng, theo truyền thống thì vị thầy sẽ có nhiều phụ tá

bên trong xưởng. Ở xưởng Scarpelli Mosaici cũng tương tự như vậy. Hai trong số những thợ thủ công của ông Renzo đã từng là những người học việc của ông – một người trong đó đang sắp sửa bước sang tuổi 60 và đã làm việc cho ông Renzo kể từ khi mới 16 tuổi. Ngay cả người phụ tá của cửa hiệu cũng đã làm việc tại Scarpelli Mosaici được 12 năm. Thật dễ để hiểu vì sao cô Catia nói rằng: “Tất cả mọi người ở đây đều là thành viên trong gia đình.”

Cô Catia không phải là người duy nhất trong gia đình tham gia vào việc kinh doanh này. Mẹ của cô, bà Gabriella, trợ giúp công việc bán hàng và chế tác các món trang sức bằng đá của riêng mình; còn anh trai tên Leonardo của cô, được thừa hưởng năng khiếu nghệ thuật của cha, đảm nhận vai trò nghệ nhân bậc thầy về tranh đá quý commesso.

Ông Renzo có xu hướng sáng tác nhiều tranh đá quý commesso theo phong cách truyền thống hơn, còn anh Leonardo yêu thích cách tiếp cận nghệ thuật đương đại hơn.

Vào bất kỳ thời điểm nào trong năm, bảy ngày trong tuần, bạn đều có thể đến xem nghệ nhân làm việc tại xưởng Scarpelli Mosaici. “Đó không phải là một chương trình biểu diễn,” cô Catia giải thích. “Đó là công việc tự nhiên của chúng tôi, như cách mọi thứ từng diễn ra trong quá khứ,” cô nói. Đó là cách làm việc mà cô Catia tin rằng hầu như “đã biến mất ở cả thành phố Florence nói riêng và trên toàn thế giới nói chung.”

Cô Catia hy vọng rằng vào một ngày nào đó chúng ta có thể quay trở lại cách làm việc của những thủ thợ công như khi cha cô đã làm lúc còn nhỏ: Làm việc bên cạnh những người khác và chia sẻ những năng lực kỹ thuật cho nhau.

Cô Lorraine Ferrier là tác giả viết về mỹ thuật và thủ công cho The Epoch Times. Bài viết của cô chủ yếu xoay quanh các nghệ sĩ và nghệ nhân đến từ vùng Bắc Mỹ và Âu Châu, những nghệ sĩ với phong cách truyền thống. Cô hy vọng rằng chúng ta có thể bảo tồn di sản nghệ thuật truyền thống. Cô sinh sống và sáng tác tại vùng ngoại ô thành phố London, Anh quốc.

Hoàng Long biên dịch

TRUYỆN CỔ TRUNG HOA

Tu tâm sửa tính, chuyển họa thành phúc

KHUYẾT DANH

Vào triều đại nhà Minh, ông Du Lương Thần cùng các bạn đồng trang lứa đã lập một hội nhóm, nơi mọi người làm việc thiện, cấm sát sinh, bỏ tà dâm, ngôn hành có chừng mực, không buông lời thị phi sau lưng người khác.

Cứ như vậy, ông Du đã duy trì hội nhóm này trong nhiều năm, nhưng hết lần này đến lần khác, ông lại gặp phải những điều bất hạnh. Ông Du đã tham dự bảy khoa thi nhưng không lần nào đỗ đạt.

Hai vợ chồng ông Du có chín người con – năm người con trai và bốn người con gái – nhưng bốn người con trai và ba người con gái đều đoản mệnh.

Chỉ còn lại người con trai cuối cùng từ chất rất thông minh, có hai vết bớt ở gót chân trái, vì thế hai ông bà hết mực yêu thương cậu. Nhưng đáng buồn thay, năm cậu lên sáu tuổi đã mất tích trong một lần đi rong chơi ở ngoài thôn. Trước nỗi đau mất con, vợ ông Du đau buồn khóc thương đến mù lòa.

Hơn nữa, gia cảnh của nhà ông Du lúc bấy giờ rất nghèo khó. Ông Du tự hỏi, bản thân ông chưa từng làm điều sai trái, có sao số phận lại bị trừng phạt thế thảm đến như vậy.

Vị khách không mời mà đến

Năm ông Du 47 tuổi, vào một buổi tối nọ, ông nghe thấy tiếng gõ cửa. Ông Du nhìn thấy có một ông lão đang đứng ngoài cửa. Sau khi ông Du mời ông lão vào nhà, ông lão cho hay ông ghé qua vì biết gia đình ông Du đang có chuyện buồn phiền.

Để ý thấy phong thái nói chuyện của ông lão này không giống người tầm thường, nên ông Du đã tiếp đãi ông lão hết sức kính cẩn. Ông Du nói với ông lão rằng mình có đôi chamber chỉ đèn sách và chuyên hành thiện sự nhưng vẫn gặp phải bất hạnh trong cuộc sống.

“Tui lâu, ta đã biết về gia đình của anh,” ông lão nói. “Anh có quá nhiều suy nghĩ xấu xa, anh hay oán trách và truy cầu danh lợi, và anh đã bất kính với Ngọc Hoàng Thượng Đế. Ta e rằng còn có nhiều sự trừng phạt nữa đang chờ anh.”

Ông Du kinh ngạc nói: “Tôi biết rằng những việc làm thiện và ác của một người đều được ghi chép tường tận. Tôi đã phát lời thề làm việc thiện cho người khác và ước thúc hành vi của bản thân. Sao tôi có thể truy cầu danh lợi chứ?”

Ông lão trả lời: “Anh nói anh không sát sinh, nhưng anh liên tục nấu món cua và tôm hùm trong bếp. Anh nói anh cần trọng lời nói, nhưng anh luôn chàm biếm mĩa mai, chọc giận rất nhiều thần linh. Anh nói anh không làm chuyện tà dâm, nhưng anh động tâm mỗi khi nhìn thấy mỹ nữ.”

“Điều tệ hơn nữa là, anh còn tuyên bố anh chuyên tâm hành thiện. Ngọc Hoàng Thượng Đế đã phái một sứ giả đi kiểm tra những điều ghi chép về anh, và anh không làm một việc thiện nào trong rất nhiều năm.”

Ông lão nói tiếp: “Ngược lại, những suy nghĩ của anh toàn là tham lam, dục vọng, và đồ kỵ. Anh để oan bân, đục mình bằng cách xem thường những

người khác. Anh mong muốn trả thù mỗi khi nhớ về quá khứ. Với tâm ý hiểm độc nhường này, anh không thể thoát khỏi tai họa. Vậy mà anh còn dám cầu xin sự bảo hộ sao?”

Ông Du hốt hoảng nói: “Đại nhân, ngài biết rõ mọi chuyện về tôi. Chắc hẳn ngài là một Thánh nhân! Xin ngài hãy cứu tôi!”

Ông lão bèn khuyên nhủ: “Ta hy vọng anh có thể buông bỏ tâm tham, sắc tâm, đồ kỵ, và nhiều đức vọng khác. Anh chờ truy cầu danh lợi. Nếu làm được thì anh sẽ đắc phúc báo.” Nói xong, ông lão liền biến mất.

Thiện hữu thiện báo

Ngày hôm sau, ông Du cầu xin thiên thượng và phát lời thề sẽ thay đổi bản thân. Ông hạ quyết tâm trừ bỏ tất cả những suy nghĩ bất chính, và tự đặt cho mình một tên gọi bên Đạo gia: “Tĩnh Ý Đạo nhân”.

Từ đó trở đi, ông đã chú ý từng từ từng niệm và hành vi của bản thân. Ông đặt tâm vào hết thảy những việc ông làm, dù là việc lớn hay nhỏ, để đem đến lợi ích cho người khác. Hễ có cơ hội thì ông chia sẻ với mọi người về luật nhân quả báo ứng.

Lúc 50 tuổi, ông Du được mời làm gia sư cho con trai của Trưởng Cư Chính, là Tế tướng của Hoàng đế Vạn Lịch. Ông Du cùng gia đình đã dọn lên kinh đô ở, và ông cũng thi đỗ khoa cử vào năm tiếp theo.

Một ngày nọ, ông Du đã ghé thăm thái giám Dương Công và gặp gỡ năm người con trai nuôi của ông Dương. Một người con trai của vị thái giám này – năm đó tròn 16 tuổi – trông rất quen thuộc với ông Du. Ông Du được biết cậu bé này sinh cùng quê với mình, là người Giang Hữu, nhưng sau khi bị thất lạc gia đình từ nhỏ, cậu bé tình cờ đã lên một con thuyền vận chuyển lương thực.

Ông Du bảo cậu bé cỡi chiếc giày bên trái cho ông xem. Khi nhìn thấy hai vết bớt dưới gót chân của cậu bé, ông mừng rỡ thốt lên: “Con chính là con trai của ta!”

Vị thái giám hết sức kinh ngạc, cảm thấy vui mừng cho hai cha con, đã đưa cậu bé về nhà họ Du ngay sau đó. Ông Du vội chạy về nhà báo tin tốt lành cho thế tử biết. Thế tử ông khác nhau, đến nỗi đôi mắt của bà ri mướn. Cậu con trai nâng niu gương mặt và hôn nhẹ lên đôi mắt của mẫu thân. Bỗng nhiên, mẫu thân của cậu đã nhìn thấy trở lại.

Ông Du đã vượt qua hết thảy cảm xúc vui buồn lẫn lộn. Ông cũng không còn ham muốn làm quan to và đã xin cáo lão hồi hương. Để tôn vinh nhân cách cao đẹp của ông Du, Tế tướng họ Trương đã chấp thuận yêu cầu của ông và ban tặng lễ vật hậu hĩnh.

Sau khi trở về quê nhà, ông Du đã cố gắng làm việc chăm chỉ hơn nữa vì lợi ích của mọi người. Cậu con trai của ông cũng lập gia đình và có bảy người con; những người cháu này đã tiếp nối truyền thống của ông nội. Thông qua câu chuyện nhà họ Du, mọi người thực sự tin rằng luật nhân quả là điều có thật.

Binh An biên dịch

Bức chân dung của một vị quan Trung Quốc thời nhà Minh.

ALL PHOTOS IN THE PUBLIC DOMAIN

Ngày lễ Thánh Valentine

Một ngày lễ không mấy nổi bật thời Trung cổ

SARAH PEVERLEY

Từ thời Trung cổ, ngày lễ Thánh Valentine đã được gắn liền với tình yêu. Hồi đó, Thánh Valentine là một trong những vị Thánh được vinh danh trong lịch Công Giáo bên cạnh các ngày lễ lớn, chẳng hạn như Lễ Giáng Sinh, Lễ Phục Sinh, và Lễ Ngũ Tuần.

Vào thời Trung cổ, người ta sống theo năm phụng vụ – hay nghi lễ niên [một năm gồm năm mùa: mùa Vọng, mùa Giáng Sinh, mùa Chay, mùa Phục Sinh, mùa Thường niên]. Nhưng nhiều lễ hội trên lịch tôn giáo cũng theo đôi những mốc chuyển mùa, đánh dấu những thời điểm đêm dài nhất hoặc ngày dài nhất trong năm, thời gian trồng trọt, thu hoạch hoặc sử dụng hết lương thực dự trữ, hoặc báo hiệu nhu cầu cần thất lưng buộc bụng trong những thời điểm túng thiếu.

Người ta không biết nhiều về Thánh Valentine, vị Thánh tử vì đạo vào ngày 14/02. Có nhiều vị Thánh Valentine trong số những người tử vì đạo, vì vậy người ta không chắc ông có phải là vị Thánh mà các thi sĩ John Gower và Geoffrey Chaucer nhắc đến không. Đây là hai thi sĩ người Anh đầu tiên gắn ngày lễ Thánh Valentine với sự thôi thúc giao phối của các loài chim, chúng được cho là bắt đầu tìm kiếm bạn tình vào thời điểm ngày 14/02. (Đây cũng có thể là thời điểm người ta nghe thấy tiếng chim hót đầu tiên sau mùa đông.)

Nhưng chúng ta biết một điều là Thánh Valentine không nằm trong danh sách những vị Thánh quan trọng hơn được người thời Trung cổ tôn thờ; cũng như là ngày lễ của ông không thuộc danh sách 40 hay 50 ngày lễ “festa ferianda”, hay những ngày lễ ăn mừng, vốn là những ngày mà mọi người ngừng làm việc để ăn chay và tham dự thánh lễ.

Lễ Nến

Ngày nay, những nhà bán lẻ trên những đường phố lớn ở Anh có thể khiến chúng ta tưởng rằng, ngày lễ Thánh Valentine là sự kiện chính trong tháng Hai. Tuy nhiên, trong quá khứ, ngày lễ Valentine vẫn luôn bị lu mờ trước Lễ Nến (Candlemas) diễn ra vào ngày 02/02 – hay gọi đúng hơn, là Lễ Thanh Tẩy của Đức Mẹ Đồng Trinh Maria – sự kiện kỷ niệm Đức Mẹ dâng Đấng Christ trong Đền Thánh vào ngày thứ 40 sau khi Chúa giáng sinh.

Mỗi giáo dân sẽ tham dự một lễ rước nến trang nghiêm trước khi tham dự thánh lễ và dâng một xu cho nhà thờ. Không có nhiều thông tin về việc mọi người ăn mừng phần còn lại của ngày lễ này như thế nào, nhưng một số ghi chép về những kỳ nghỉ lễ tôn giáo khác tiết lộ rằng ca hát, nhảy múa, chơi trò chơi, uống rượu, xem kịch, và tiệc tùng là những hình thức ăn mừng thường thấy – dù cho những hoạt động này bị các giáo chức nhà thờ phản đối.

Bỏ qua những can nhiễu thế tục thì ngày Lễ Nến có sức hút lớn với mọi người vì ngày này tôn vinh việc làm mới phần thuộc linh, nhờ ánh sáng của Đấng Christ xua đi bóng đêm trong mùa đông. Ngày này báo trước sự kết thúc của mùa đông lạnh giá, và người ta tin rằng những ngọn nến được linh mục ban phước có thể xua đuổi ma quỷ và bảo hộ người cầm nến khỏi tai ương trong suốt thời gian còn lại của năm.

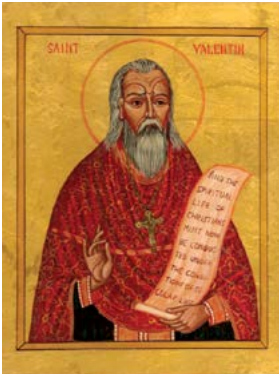
Mùa lễ Shrovetide

Một lễ hội khác cũng có tiếng vang tới tận

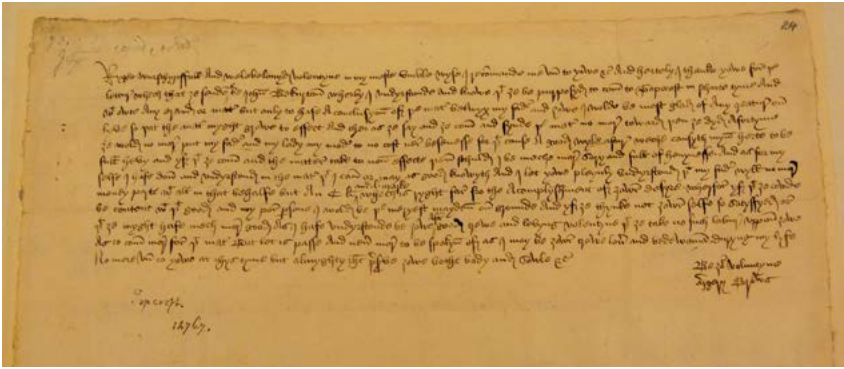
Đến thời đại Victoria, ngày lễ Valentine đã trở thành một ngày lễ quan trọng, như trong bức tranh vẽ cô gái cầm một bức thư tình này. Bức tranh “Buổi sáng ngày lễ Valentine” do họa sĩ John Callcott Horsley thực hiện vào năm 1865. Phòng trưng bày Nghệ thuật Walker.

Làm thế nào mà một ngày lễ mừng một vị thánh từ một sự kiện không mấy quan trọng trở thành một ngày lễ lớn ở thời hiện đại?

Trong bức linh ảnh (icon) hiện đại này là Thánh Valentine, tác phẩm được đặt tại Vương cung thánh đường Đức Mẹ Maria Cosmedin (Basilica di Santa Maria in Cosmedin), Rome.

Lá thư tình Valentine được biết đến sớm nhất trong lịch sử, từ bà Margery Brews gửi cho ông John Paston. Thư viện Anh.

ngày nay là lễ hội Shrovetide, một giai đoạn lễ hội tưng bừng trước Mùa Chay, kéo dài từ ngày Chủ Nhật Septuagesima (Chủ Nhật thứ ba trước Mùa Chay) đến Thứ Ba Shrove – hay thường được biết đến là Ngày Bánh Kếp (Mardi Gras). Lễ Shrovetide cũng là dịp lễ được nhiều người yêu thích bởi đây là cơ hội để buông lơi một chút trước khi bắt đầu 40 ngày mùa Chay với những quy định nghiêm ngặt về chế độ ăn uống, tình dục, và vui chơi giải trí, khi giáo dân phải nhịn ăn và không được tổ chức hôn lễ.

Chỉ dừng sau những hoạt động được chứng kiến trong suốt 12 ngày Lễ Giáng Sinh, khi mà phần lớn thời gian trong ngày dành cho tiệc tùng quá mức, âm nhạc, nhảy múa, và các trò chơi, lễ Shrovetide là dịp để người dân thường được thỏa thích tận hưởng món ăn, thức uống, và các trò giải trí ồn ào, xem kịch, và cả chơi bóng bầu dục – một trò chơi phổ biến nhưng cũng vô cùng nguy hiểm.

Ngày lễ Shrovetide cũng có một tác dụng thiết thực; đó là hợp pháp hóa việc tiêu thụ phần lương thực dự trữ cuối cùng trong mùa đông trước khi lương thực hỏng. Việc này giúp mọi người chuẩn bị tinh thần và thể chất cho mùa Chay, một giai đoạn thường thiếu lương thực. Không khí lễ hội cũng giúp giải thoát người dân khỏi sự u uất của mùa đông. Lấy tên từ hành động xưng tội hay thú tội, dịp lễ Shrovetide truyền tải được hàm nghĩa uyên thâm về cách mà lịch thời Trung cổ dung nạp, vận hành, và tạo dựng nên ý nghĩa cho cuộc sống thường nhật.

Một mùa diễn ra mọi sự kiện

Dĩ nhiên, cũng có nhiều ngày lễ Thánh, hoặc lễ hội khác, cho chúng ta có những dịp để ăn mừng. Lễ Giáng Sinh, Lễ Phục Sinh, và Lễ Ngũ Tuần (kỷ niệm Chúa Thánh Thần giáng lâm với các môn đệ sau khi Đấng Christ thăng thiên) là những ngày lễ tôn giáo chính – giúp cân bằng giữa việc ăn chay sám hối và lễ trọng với thời gian nghỉ ngơi, vui chơi, và tặng quà. Những cuộc hội hè linh đình ngoài trời vào đầu tháng Năm và mùa hè cũng đóng một vai trò quan trọng trong đời sống xã

hội, góp phần khai sinh các nghi lễ thế tục như “Maying” (hái hoa và nhảy múa quanh Cây nêu, v.v.), các vở kịch dân gian, hay các hình thức đa dạng của các vở kịch thế tục và kịch tôn giáo. Những sự kiện này đã tận dụng tối đa thời tiết ấm áp của các tháng mùa xuân và mùa hè, tạo nhiều cơ hội cho các cuộc tụ tập lớn ngoài trời và ăn mừng những mùa của sự tái sinh và phát triển tự nhiên.

Nhịp điệu theo mùa phức tạp của năm phụng vụ vẫn tiếp tục ở Anh cho đến thời kỳ Cải cách, khi việc tuân thủ các ngày lễ thánh bị bãi bỏ và các sự kiện trong chu kỳ thời gian được sửa đổi. Một số ngày lễ của Công giáo – chẳng hạn như Ngày Lễ Tình Nhân, Thứ ba Shrove, và Halloween (Lễ Các Thánh) – vẫn tồn tại sau cuộc Cải cách và duy trì trong lịch văn hóa của chúng ta ngày nay. Điều này chắc chắn bắt nguồn từ việc các nghi lễ và truyền thống gắn liền với người thời xưa, một vấn đề đưa chúng ta quay trở lại ngày lễ Thánh Valentine.

Hãy trở thành tình nhân của nhau nhé

Đến cuối thời Trung cổ, ý nghĩa của ngày lễ Valentine đã mở rộng thành ngày mà những người yêu nhau bày tỏ tình cảm với hy vọng thu hút một người bạn đời hoặc tái khẳng định mối quan hệ giữa họ. Vào tháng 02/1477, bà Margery Brews, người sau này sẽ bước vào một mối quan hệ yêu đương, đã gửi bức thư tình “Valentine” sớm nhất trong lịch sử bằng Anh ngữ cho ông John Paston. Trong bức thư này, bà đã gọi ông là “right welbelouyd Voluntyn.”

Tại thời điểm đó, cha mẹ bà Brew đang thương lượng về việc gả bà cho ông Paston, một quý tộc ở Norfolk, nhưng ông lại không hài lòng với số lượng của hồi môn mà cha bà Brew đề nghị.

Không lâu sau đó, cặp đôi này kết hôn; vì vậy, rõ ràng là bức thư chân thành của bà Margery đã khiến người bà yêu thương rung động. Mặc dù chúng ta phải đợi đến thời Tudor mới chứng kiến tập tục tặng quà cho nhau vào ngày Valentine, nhưng lá thư tình dịp Valentine mà bà Margery đã gửi là cột mốc đánh dấu cách mà một ngày lễ thánh chuyển biến từ một ngày lễ ít được biết đến trong lịch phụng vụ trung cổ thành một trong những ngày lễ trọng đại nhất của năm, dành cho những trái tim lãng mạn đang đông đầy hy vọng hay đang tuyệt vọng, không phân biệt tôn giáo nào.

Bà Sarah Peverley là giáo sư Ngôn ngữ Anh tại Đại học Liverpool ở nước Anh. Bài viết nguyên gốc được đăng tải trên tạp chí The Conversation.

Giai Kỳ biên dịch

Bạn muốn chia sẻ báo với người thân, bạn bè?
Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM

